

missionen siger, at de ville ødelægge baade sig selv og andre, naar de ikke have lært Bogføring, saa paastaar jeg, at det holder ikke Stik. Vi have en Mængde dygtige Forretningsfolk paa Landet og i Bjerne, som ikke have afslagt Prøve paa Kendskab til Bogføring. Ude paa Landet er det ganske andre Folk, der ikke kunne bestaa. Det er unge Handelsbetjente, der ere komne ud paa Landet og have etableret sig der. De ere mere tilbøjelige til at gaa i Stykker efter et Mars Tids Forløb. Jeg kommer nu til den sidste Paragraf, jeg skal omtale, nemlig § 47. Det forekommer mig, at det er en af de mærkeligste Paragraffer i Lovforslaget, idet den bestemmer, at naar Forbrugsforeninger, Andels- eller lignende Foreninger ikke drive Virksomhed fra aaben Bød eller et lignende Forretningslokale, skulle de afslægge aarligt Regnskab, og at dette Regnskab skal offentliggøres i et Dagblad, som Politimesteren bestemmer. Det er mærkeligt, at Politimesteren skal tage Bestemmelse derom. Det ligger nærmest at tænke sig, at Regnskabet da i mange Tilfælde vil komme i et Blad, som ingen af Interessenterne læser, idet Politimesteren læser et Blad og Interessenterne end andet, og saa vil vel Politimesteren vælge sit eget.

Alberti: Angaaende det foreliggende Forslag ønsker jeg for mit Vedkommende at gøre nogle faa Bemærkninger. Jeg kan fatte mig i Korthed, idet jeg ikke behøver at gaa ind paa de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, eftersom disse jo have været Genstand for indgaaende Forhandling ved Sagens første Behandling i Fjor, og eftersom det nu nedsatte Udvalg uden Tvivl vil have at beskæftige sig med alle disse Enteligheder. Jeg ønsker kun først og fremmest at udtale det Haab og det Ønske, at det maa lykkes i denne Samling at faa denne store og vigtige Sag ført igennem til et godt Resultat. Jeg ser naturligvis meget vel, der er adskillige Punkter, som nødvendigvis maa beståres, for at dette Ting vil kunne give Lovforslaget sin Tilslutning, men jeg haaber, at man paa disse forskellige Punkter vil kunne finde saadanne Udveje, at det maa lykkes at føre Sagen igennem i denne Samling til et godt og for alle Parter nogenlunde tilfredsstillende Resultat. Jeg tror nemlig, at det er en Lov, som de handlende og næringsdrivende, fort sagt, navnlig Købstæderne have Krav paa at faa gennemført, og jeg tror, det er en Lov, som i langt højere Grad vil gavne Købstædernes Interesser end den Valgfredslov, vi om nogle Dage kunne vente at se dale ned paa vort

Bord. Der er sikkert ikke mange i dette Ting, om overhovedet nogen, der ikke vil være villig til at vedtage en Lov, der i de nuværende økonomisk trykkede Tider, hvorunder ogsaa Købstæderne lide, kunde gavne deres Interesser, naar det, vel at mærke, kunde ske uden at gaa Landets berettigede Interesser alt for nær. Ved nu at undersøge Spørgsmaalet om, hvor vidt der egentlig kommer nogen Interessentrid frem, kommer jeg først til Spørgsmaalet om de tvungne Jagprøver. Der er jeg ganske enig med, hvad der tidligere er hævdet, at man vistnok vil gaa Landets Interesser for nær, hvis man vil forlange, at ogsaa Landhaandværkerne skulle afslægge tvungne Jagprøver. Men det forekommer mig, at man maatte, som ogsaa tidligere antydet, kunne gaa den Mellemvej at indskrænke de tvungne Jagprøver til Bjerne. De tvungne Jagprøver vil jeg for mit Vedkommende kunne gaa med til, hvis det virkelig viser sig, at der inden for Haandværkerstanden i Bjerne er et almindeligt Krav og Ønske om at faa dem indført. Jeg skal her indstøde den Bemærkning, at jeg ved Jagprøver nærmest tænker paa Haandværkerstanden, idet jeg ikke tror, at der overhovedet kan være nogen Grund til at foreskrive Jagprøver for Handelsfolk. Skulde der foreskrives en Jagprøve for handlende, maatte den sikkert ikke gaa ud paa, at den paa-gældende skulde vise sig at være en dygtig Bogholder, men paa ganske andre Ting, f. Eks. at han havde Varekendskab og var inde i Handelens mere elementære Grundsetninger. Det er fremhævet ved Sagens forrige Behandling og vistnok med god Føje, at det har vist sig lidt nok, at de Mænd, der have udviklet sig til at være de største og dygtigste Købmænd i en eller anden By, ikke vare i Besiddelse af nogen Bogholderdygtighed og maaske aldrig personlig havde udøvet denne Virksomhed, men hjulpet sig med fremmede Kræfter. Et Spørgsmaal kunde det ogsaa være med Hensyn til disse tvungne Jagprøver, om det vilde være rigtigt at skære alle Byer over een Kam, om ikke Forholdene kunde være noget forskellige i de store og de smaa Byer, og man ikke vilde komme til det bedste Resultat ved at overlade disse Spørgsmaal til kommunale Vedtægter for hvert enkelt Sted eller overlade det til Kommuneraadene i de forskellige Byer hver for sit Vedkommende at bestemme for et vist Tidsrum ad Gangen, om de ville have, at Jagprøver i deres By skulle være en Nødvendighed for at vinde Næringsadkomst eller ikke. Kommer man dertil, at man indfører tvungne Jagprøver, er der dog vistnok et og andet, der maatte